

65. En enlig Fugl udi sit Bur.

Andantino.

Folkemelodi.

1. En en-lig Fugl ud - i sit Bur, sin Fri-hed grumt be - rø - vet, den

syn-ger vel af sin Na-tur, skjønt Hjer-tet er be - drø - vet. Langt be-drefri om -

kring at van-dre, end bo med Sorg i Bur af Guld og ta-ge Brød af An-dre.

2. Hvad haver jeg, for jeg har lært,
 Jeg, som saa ondt maa lide!
 Hvad haver jeg, for jeg har rejst
 I Verden om saa vide!
 Saa langt som Himlen er fra Jord,
 Saa langt er du fra dine Ord,
 Som du med mig har talet.

Folkeviser.

66. En gammel skinsyg Bødker.

(Af „Bødkeren“)

Allegretto.

Audi-not.

mf *p*
 1. En gammel

skin-syg Bød-ker gik kur-ren-de om en dej - lig Pi - ge, men ak hans

Mund i Bag-laas gik, skul-de et kjær-ligt Ord han si - ge! Nej da for -

stod hans Svend den Kunst, og han den brug - te ej om - sonst!

mf strøb Bødker, strøb Bødker, alt hvad du kan, pas paa din Tøn-de som en Mand.

2. Engang den Gamle i et Fad
Laa godt i Ro og hamred dygtigt;
Fritz bagved lured sjæleglad,
Kjærlighed arbejder tavs og kløgtigt!
Skjælsk han sit Øje tale lod,
Og dette Sprog hans Glut forstod!
Strøb Bødker o. s. v.

3. Mistroisk var den Gamle vel,
Men paa sit Fad han nu kun tænker,
Fiffig benytter Fritz sit Held.
O hvilken Fryd den List ham skænker,
Endelig hendes Haand han fik,
Og saa med Kys paa den det gik!
Strøb Bødker o. s. v.

4. Kjærlighed fordrer altid mer,
Og hvilken Glut modstaar dens Varme?
Fritz lokker skjælsk, og snart han ser
Pigen at synke i hans Arme!
O hvor de da lykkelig var,
Hvor de den Gamle holdt for Nar!
Strøb Bødker o. s. v. Gram (efter Audinot.)